Utefter Pacific-kusten mot söder.

Skildring av fabriksstaden Ocean Falls samt den fagra Bella Coola-dalen med dess framåtsträvande norska koloni. Naturpark att förläggas till Bella Coola.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

Återigen i Prince Rupert. Denna gång hade jag för avsikt ställa färden utefter kusten mot söder att besöka den fagra Bella Coola-dalen under vägen anlöpande fabriksstaden Ocean Falls.

Tiden för avseglingen närmade sig. Passagerarna stodo utefter styrbords reling småpratande om väder och vind. Plötsligt hördes en skarp signal ur ångbåtsvisslan kommande damerna att hoppa till av förskräckelse och herrarna att le i mjugg åt det svagare (uttalas starkare) könets känsloyttringar. Landgången drogs in; ringning i maskintelegrafen behådade propellernas trädande i funktion, och sakta men säkert lade ångaren ut från kajen.

Ivriga viftningar i land och ombord.

"Tror Ni båten kommer att rulla mycket," frågade ivrigt en gammal engelsk dam kaptenen.

"Visst inte, alls ingen fara", genmälte skepparen, som bredbent stod på kommandobryggan blickande ut över de salta vågorna.

"Jo-o", genmälte en gladlynt gentleman vänd till damen, "vi få nog beredа oss på att uppleva en del rullningar. För någon tid sedan for jag med den här båten, varvid den rullade så starkt, att vågorna slogo över skorstenen och släckte elden under pannorna."

"You don't say", framkastade den tilltalade a'lt under det att hennes anletsdrag förvredos i fruktan och lidande. Hennes hastiga utfall på gentlemannens infall kom så hastigt och komiskt, att en vanlig, något så när förnuftig människa ej kunde underlåta att draga på smilbandet ett slag. Men ej mycket, förstås. Endast så där litet diskret. Som förut.

Full fart framåt. Vattnet fräste om bogen, och ångaren skakade under de starka propellerslagen. Prince Rupert försvann så småningom ur sikte, men ännu avtecknade sig den höga sädeselevatorn mot skyn.

Badande i soliljust låg skärgården med dess mångfald av pittoreska öar, vikar och inskärningar. Från väster blåste ljumma havsvindar, himlen var klar och blå, och sjöfåglarna kretsade i stolta, vida svängar över ytan stundom hastigt dykande ned i vattnet att fånga en fisk, som de med sina skarpa ögon upptäckt från luften.

Från havet syntes i en lång rad tungt lastade fiskebåtar långsamt arbeta sig fram genom sundet på väg till Prince Rupert att marknadsföra sin fångst av hälleflundra. Långt ute på de stora fiskeplatserna å bankarna i havet verka dessa fiskare trotsande vänder och vind. Mera än en gång se de döden i vitögat, då stormen rasar och vågorna gå höga kastande farkosten likt ett nötskal omkring, men intet kan komma dessa tränade och väderbitna sjömän att blekna, utan med stolskt lugn se de faran än överlämnande sitt liv och öde i en högre makts händer.

Stunden ombord var inbjudande att slå sig ner i de bekväma vilstolarna och i fulla drag njuta av sjölivets behag. Den ovan omtalade gamla damen hade redan stilla och fridfullt förankrat sig samt höll som bäst på att med febril iver sticka på något handarbete. Vad detta var avsett att i fullbordat tillstånd representera vill jag ej yttra mig om, men kanske var det fråga om något slag av "onämnbara". Tillfrågad av en närstående varför hon hade så brättom, upplyste hon, att hon nödvändigt måste skynda sig få arbetet färdigt, innan garnet tog slut. Vid detta svar placerade jag ett intagande och förbindligt leende på mina läppar och påpekade, att det var "tidig sommar i afton".

Hela dagen varade färden. Det har sagts, att Canadas Pacific-kust utgör en kombination av Norges vackra fjordar och Italiens blå vatten, och i sanning är naturen i denna skärgård den skönaste tänkbara. Där synas kedjor av rikt skogbeklädda öar med mellanliggande serier av vida eller trånga sund, stundom fyster mellan öarna åt väster det öppna havet fram, och mot land höja sig bergen med fjäll uppåver fjäll i ändlöst majestät. Lätta stackmoln mot horisonten synas liksom uppgå i ett med de snöklädda topparna, av vilka många aldrig blivit utforskade eller beträdda av människofot. En gång i tiden skola väl också vid foten av dessa berg genom djupa dalar och över mäktiga vattendrag breda automobilvägar slingra sig fram, samt fjällen bliva omtyckta tillhållsplatser för mångtusenden friluftsälskande, men än så länge härskar där ödemarkens lugn och stillhet ej störd av moderna tiders folk. Där ett land föga känt men innehållande mycket värt att tillvaratagas och begrundas.

Skymningen kom, och solen dalade i väster. Fyrarna tändes sändande ut sina ljussignaler att vägleda sjöfarande förbi bränningar och skär. Strax efter midnatt anropades jag, att Ocean Falls var i sikte. Farten saktade av och inom kort var båten lyckligt förtöjd vid kajen. Jag förpassade min stofthydda över landgången för att inom kort åter känna fast mark under fötterna. Efter en uppfriskande sömn tillbragte jag påföljande dag att se mig omkring i staden och dess omgivningar samt bland annat söka reda på en del skandinaver arbetande vid därvarande fabriksanläggning.

Ocean Falls är beläget vid en bukt av den djupt in i landet gående Dean Channel ungefärligen 200 mil söder om Prince Rupert och 325 mil norrut från Vancouver mellan stora bergsjättar höjande sig betydligt över snögränsen. Av namnet att döma skulle Ocean Falls ej vara särdeles angenäm att bebo. Betydelsen av detta namn säges nämligen vara "the falling ocean" — den fallande oceanen — det vill säga att där skulle regna så starkt, som om oceanen fölle ned över platsen. Hur som helst såg dock jag ej oceanen komma ramlande över mig under min vistelse därstädes, ehuru nederbörden var ganska kraftig. Det är ej heller så farligt som det låter.

Upphovet till staden var en 1909 anlagd fabrik för tillverkning av virke och trämassa. Senare inköptes platsen jämte kringliggande skogsområden av the Pacific Mills Limited, varpå 1916 en större pparesfabrik anlades. Hela samhället har byggts av och tillhör nämnda bolag, som vid sidan om boningshusen uppfört hotell, diverseaffär, sjukhus, lokal för allmänna möten och sammankomster samt varuhus och kajanläggningar. Samtliga gator äro försedda med trottoirer konstruerade av bräder. Bolaget underhåller dessutom här och var i kvarteren, vilket väl bidrager att förhöja trevnaden för stadens befolkning, cirka 2,000 personer. Så som en följd av den myckna nederbörder, trivas ock blommor, särskilt rosor, väl i staden.

För fabrikens drift erforderlig elektrisk kraft erhålles från en i närheten därav belägen 15 mil lång och en halv mil bred sjö. Fördämningarna mäta 650 fot i längd samt 60 fot i höjd. Vid högt vattenstånd utvinnas 16,000 hästkrafter.

The Pacific Mills Ltd., Ocean Falls, tillverkar speciellt tidningspapper i samtliga förekommande dimensioner med en daglig produktion av cirka 250 ton. Varan utskeppas till olika platser i Canada och Förenta staterna, men även på andra sidan av Stilla havet har bolaget erhållit avsättningsorter, exempelvis i Japan. Allt är ordnat på bästa sätt för ett ekonomiskt drivande av fabriken. Kostbara omlastningar behöva ej företagas, när vattendjupet är fullt tillräckligt att tillåta oceangående ångare inlöpa i hamnen och förtöja vid kajen omedelbart intill fabriken, varjämte moderna ångvinschar ombesörja varornas överföring till fartygen.

Bo'aget driver inom ett avstånd av 90 mil från staden egna skogsläger. Timmerförekomsterna äro tillräckliga att för ytterligare många år tillfredsställa fabrikens behov vid drift i samma omfattning som hittills, och ytterligare skogsareaier finnas att inköpa. Man väntar inom kort anskaffa flera större pappersmaskiner för väsentlig utvidgning av rörelsen.

I trakterna av Ocean Falls givas goda tillfällen att idka friluftsliv och sport i de viltrika skogarna samt sjöarna, där fisk finnes i myckenhet.

Vintertid har staden ångbåtsförbinde'se 3 dagar i veckan och under sommaren 5. Arbete vid fabriken kan endast erhållas genom densammas kontor i Vancouver.

Lämnande Ocean Falls for jag den 70 mil långa vägen i huvudsakligen östlig — delvis sydöstlig — riktning till Bella Coola vid innersta delen av Burke Channel, där Bella Coola-floden har sitt utflöde. Norra och södra stränderna av fjorden äro kantade av vältiga klippmassiv, och mot öster på båda sidor om älven ligger den fruktbara Bella Coola-dalen numera hemvist för en framåtsträvande koloni huvudsakligen bestående av norrmän inflyttade fränU. S. A.

Den förste vite man att komma till Bella Coola-dalen va rupptäcktsresanden Alexander Mackenzie, som från Fort George i nordost tog närmaste väg mot havet samt efter en äventyrlig färd år 1793 anlände till Bella Coola-flodens mynning och därmed hade fullbordat sin vägsamma färd tvärs genom Canada. Mackenzie blev genom denna bragd sävitt känt den förste man att resa över hela kontinenten norr om Mexiko. Många faror hade han och hans lilla sällskap att utstå. Floden hade ett stritt lopp med en mängfald av forsar och fall hotande att när som helst slå i stycken kanoten, med vilken resan företogs. De infödda indianerna fingo i bland tjänstgöra såsom vägvisare, men stammarna voro ej alltid helt pålitliga, ty en hel del av dem betraktade upptäcktsresanden mer eller mindre såsom en inkräktare. Mackenzie var emellertid samtidigt den borne diplomaten och lyckades genom vänligt tillital stämma dem milt emot sig. Den tappra skaran banade sig fram överlinnande alla svårigheter, och man kan väl förstå, med vilka känslor männen efter den långa färden till kusten betraktade fjorden fylld av salt havsvatten förkunnande, att målet nåtts. På en klippa vid havet säges Mackenzie hava inhuggit sitt namn såsom ett minne av sin stolta bragd.

Efter det att 1862 en kartläggningsexpedition inträffat i Bella Coola och kringliggande platser, saknas säkra spår efter ytterligare besök av vita män intill 1884, då norrmannen B. F. Jacobsen anlände till platsen. Född i Tromsö, Norge, år 1864 hade Jacobsen en tid vistats i Tyskland med anställning vid Hagenbecks cirkus och befann sig 1884 på väg i kanot från Victoria ända upp till Alaska besökande samtliga indianstammar för att förmå indianerna sända representanter för en expedition till Tyskland att där exponeras. Då Jacobsen kom till Bella Coola fanns där ingen vit man. En missionär hade förut hittat vägen dit, men även denne hade indianblod i sina ådror. Förutom chi-nook, som är ett slags standardspråk bland indianerna i British Columbia liksom esperanto hos kulturfolken, kunde J. även tala flera indiandialekter och kom väl överens med indianstammarna. Hela Bella Cooladalen var då växt av urgammal skog utan en enda väg; möjligen kunde en och annan något upptrampad idianstig påträffas utefter floden.

Jacobsens försök att bringa indianer över till Tyskland kröntes med framgång, och efter diverse underhandlingar med provinsregeringen deponerade han 3,000 dollars såsom säkerhet, varpå han i spetsen för kontingenten anträdde den långa resan till det fjärran belägna landet. I Tyskland stannade han 13 månader farande vida omkring förevisande indianerna i deras naturliga gestalter, varpå åter 1886 Bella Coola nåddes. Det deponerade penningveloppet återbetalades efter ankomsten till Canada. Sedan nämnda år har Jacobsen mestadels stannat på platsen o. gifte sig 1894 med Helga Thorson, dotter till kapt. T. Thorson, som kommit till Bella Coola.

Samma år, 1894 sammanträffade mr. Jacobsen med en pastor C. Saugstad, vilken av norska kolonister i Minnesota, U. S. A., blivit utsedd att någonstädes för deras räkning söka reda på en god plats att dit överflytta sin verksamhet och sitt bohag. Diverse svårigheter på deras dåvarande vistelseort i Minnesota gjorde det nämligen för dem önskvärt uppsöka annan plats. Jacobsen åtog sig att på bästa möjliga sätt ordna för koloniens överflyttning till Bella Coola och lyckades hos provinsregeringen erhålla tillstånd för samtliga norrmännen att få fritt land i dalen. Enligt meddelande till mig stegade så Jacobsen med tillhjälp av endast två indianer för en sträcka av 40 mil uppåt dalen ut markområden om 160 acres vardera, vilket arbete i vildmarken tog en tid av två månader i anspråk.

På hösten 1894, närmare bestämt den 30 oktober, anlände så ombord å ångbåten "Princess Louise" en kontingent norska kolonisatörer med ovannämnde pastor C. Saugstad i spetsen, och därmed inträdde en vändpunkt i Bella Coola-dalens historia. Bland de nykomna befann sig också mr. Fougner, vilken strax före mitt besök i Bella Coola för Norröna skrivit en artikel om den norska koloniens ankomst till Bella Coola och dess vidare öden. Mr. Fougner skildrade där, vilka svårigheter de norska pionjärerna hade att övervinna i Bella Coola. Inga vägar funnos, och skogen stod hög och dyster samt såg föga inbjudande ut för dem som kommit tillstädes att där finna plats och bygga hus och hem. En del vände tillbaka med första lägenhet, men de flesta stannade kvar samt började med gott mod taga sig det gigantiska arbetet an att hugga ner skogen och bryta mark för åkerjord. Först och främst höggos träd ner för förfärdigande av en liten stockhydda, och tidigt och sent var man i verksamhet med yxan i hand. På många ställen kan man än i dag se stubbar efter stora trädjättar mätande upp till 13 fot j genomsnitt vid brösthöjd fällda med yxa. Pastor Saugstad var själv i elden. Hans maka, mrs. Maria Saugstad, förtalte mig, att redan på våren 1895 hade arbetet avancerat så långt, att de hade åkerjord uppe tillräckligt att sätta potatis och så havre.

Tyvärr skulle det dock aldrig förunnas pastor Saugstad få skåda fruktterna av sitt arbete, ty på våren 1897 bortrycktes han plötsligt i en ålder av 59 år. Med honom bortgick initiativtagaren till den norska koloniseringen av Bella Coola och den drivande kraften för strävandena mot bättre anställning mitt inne i ödemarken, men ännu lever hans minne aktat och ärat kvar bland pionjärerna och övriga befolkningen i dalen. På den enkla kyrkogården mitt inne i Bella Coola-dalens skogar ligger hans grav, över vilken träden vaja och fåglarna kvittra sjungande sin sång över den hänsovne föregångsmannen.

Sedan dess hava många av hans följeslagare passerat gränsen till evigheten efter ett långt och arbetsfyllt liv. Heder åt dessa gamla pionjärer. Må de verka såsom en förebild åt våra tiders barn att ej misströsta inför den stundom hårda kampen för tillvaron utan trots svårigheter kämpa sig fram mot högre mål bäst tjänande sig själva och det land, som sett dem födas, samt det land, de nu bebo.

Man frågar sig obetingat, om det varit möjligt mitt inne i denna ödemark på kusten av Stilla havet fjärran från befolkade trakter kunna arbeta sig fram till oberoende ställning. Svaret på denna fråga kan endast bliva jakande, och en blick på Bella Coola-dalen av i dag bekräftar detta påstående.

På södra sidan av fjorden strax utanför Bella Coola-flodens mynning är ångbåtsbryggan förlagd och omedelbart intill denna en affär samt ett "kanneri" med ännu en dylik anläggning för beredning av fisk på motsatta stranden. Hamnen är belägen cirka 70 mil från öppna havet lätt navigerbar för djupgående fartyg med inloppet fritt från grund, tränga pass eller strömdrag. Den är året om isfri och svårartad dimma helt okänd.

Själva samhället i Bella Coola ligger ungefärligen två och en halv mils avstånd från landstigningsplatsen. På vägen dit passeras ett område helt reserverat för de infödda indianerna, där de ha fått åt sig uppförd en hel liten by. Mestadels arbeta de för i Bella Coola befintliga fiskerianläggningar men syssla även något med farmning.

Inom den för Bella Coola avsedda stadsplanen finnas hotell och affärer, sjukhus samt postkontor. 12 mil därifrån upp i dalen påträffas ett samhälle benämnt Hagensborg med poststation bärande samma namn, vidare affär samt kyrka byggd av inbyggarna själva. Hela dalen går officiellt under namnet Bella Coola, vilket betyder "vacker dal". Detta namn torde dock ej mot förmodan vara indianspråk utan spanska emanerande från spanska upptäcktsresande, vilka en gång besökt platsen. Säkert bevis härför torde dock vara svårt att uppbringa.

Från Bella Coola samhälle löper god automobilväg ända till cirka 40 mil upp i dalen, varefter en mindre stig vidtager förande längre mot inlandet.

Bella Coola-dalen räknar en befolkning på omkring 525 personer med 906 acres brutna till åkerjord. På ytterligare 407 acres är skogen fälld och endast stubbarna kvarstående. 104 personer voro i januari månad 1926 registrerade såsom farmare.

För att gå vidare i texten med gällande siffror kan omnämnas, att 88 hästar finnas i dalen, 217 mjölkkor ombesörja produktion av den livgivande mjölken, vartill kommer ett större antal smådjur av diverse slag, såsom svin, höns, kalkoner m. m.

Endast några få år tillbaka hade ännu ingen automobil stört den osminkade friden i Bella Coola, men nu finnas där ej mindre än 30 stycken, och ännu ett 10-tal torde hava införskaffats under sistlidna sommar. Under förutsättning av att antalet bilar i distriktet kan betraktas såsom symptom till blomstring, torde Bella Coola för närvarande befinna sig i tider av högkonjunktur.

60 a 70 familjer i dalen äro lyckliga ägare av telefon och allt flera abonnenter tillkomma ständigt. Lokala batterier hämtade utifrån levererа erforderlig elektrisk energi.

Tvenne sågverk, nämligen Salloomt Lumber Co. och Bella Coola Lumber Co.

Klimatet är i stort sett gott med ett årligt regnfall av i genomsnitt 40 tum.

Bella Coola-dalen erbjuder utomordentliga möjligheter ifråga om farmning. Jorden är god och bördig samt lämplig för alla förekommande växtslag. Potatis från platsen har flera gånger på jordbruksutställningar tilleränts första pris. Fruktträd trivas också i den härför väl lämpade jorden.

Fria "homesteads" äro ej att erhålla utom längre upp i skogen, där rödjningen liksom under de tidiga pionjärernas dagar är hård, men farmland i varierande priser med gott läge är till salu.

En stor del av befolkningen utnyttjar tidvis fisket för erhållande av extra inkomster, och under året 1925 inbringade detta ett sammanlagt belopp av 3,700 dollars under en fiskesäsong av 14 a 15 veckor.

Timmerförekomsterna i dalen äro ofantliga och bergen rika på mineralier, men härvidlag stöter man dock på, den svårigheten, att kommunikationerna med yttervärlden ännu äro alltför litet utvecklade. 1914 var en järnväg utstakad att löpa från den till Prince Rupert gående Canadian National-linjen med anknytning vid Prince George eller Fort Fraser, men krigsutbrottet omintetgjorde på en gång alla planer i denna riktning. Såsom förhållandena nu te sig, torde det vara högst tvivelaktigt, om järnväg kommer att dragas genom landet; en möjlighet skulle, enligt vad jag från auktoritativt håll erfarit, vara att innehavarna av en del skogsområden se sig nödsakade taga dessa i användning samt på den grund måste konstruera bana ut till kusten.

Efter allt att döma torde dock ej lång tid förrinna, innan Bella Coola har landsvägsförbindelse med huvudnätet. Som ovan nämnts löper vägen cirka 40 mil upp i dalen, och förslag har nu framkommit att utsträcka denna över bergskedjorna med förbindelse vid Ashcroft till den nyligen fullbordade Cariboo higway. Den nya vägen skulle benämnas Mackenzie highway. Svårare passage blir cirka 45 a 50 mil från kusten, men enligt gjorda undersökningar finnas pass mellan bergen i sådan utsträckning, att stigningarna ej bliva alltför starka. Längre mot inlandet utbreder sig för lång sträcka en vidsträckt prärie väl lämplig för byggande av landsväg till överkomligt pris. Detta vägprojekt har på senare tiden blivit alltmera aktuellt, och starka krafter äro i rörelse för dess snara genomförande.

Såsom en viktig faktor härvidlag är förslaget att i Bella Coola arrangera en naturpark förslagsvis benämnd Mackenzie Park till åminnelse av upptäcktsresanden Mackenzie, som enligt ovan var den förste vite man att resa genom dalen.

Mackenzie Park i Bella Coola existerar på platsen redan till namnet, ehuru den ej blivit officiellt kartlagd eller övertagen av staten såsom dess egendom. Den skulle med Bella Coola-dalen såsom centrum sträcka sig för en längd av 75 mil i västlig och östlig riktning samt 20 mil i nordlig och sydlig.

Det proponerade parkområdet innehåller många platser, vilka hittintills blivit beträdda av människofot eller utforskade.

Ur geografisk och geologisk synpunkt är den av stort intresse. Från en punkt å den färdigbyggda delen av Mackenzie highway kunna ej mindre än 18 glaciärer iakttagas; en av dem enligt beräkning mätande 40 mil i längd. Tvenne glaciärer äro synliga från Bella Coola postkontor två och en halv mil från havsfjorden och ytterligare 1 cirka en mil upp i dalen.

Tusenden större och mindre vattenfall finnas. Helt nyligen upptäcktes och fotograferades ett av dessa, som beräknades hava ett stup av cirka 800 fot, bildat av en ännu ej namngiven flod. Denna siffra kan dock icke med säkerhet angivas, men skulle detta vid närmare undersökningar visa sig vara faktum, är här världens femte vattenfall beläget. Terrängen är dock i närheten av fallet ifråga ytterst svårgenomträngliг, vilket förklarar obefintligheten av säkra underrättelser.

Heta källor hava påträffats ej långt från Bella Coola. Förutsett det, att källorna såsom naturfenomen äro intressanta, kunna de vara av ytterligare betydelse genom att starkt verka stimulerande på turisttratik.

Ur botanisk synpunkt äro dessa regioner praktiskt taget okända. En mångfald av olika varieteter ifråga om blommor, träd och buskar torde med säkerhet kunna upptäckas där. Höjden varierar nämligen alltifrån läglandet nere vid havsfjorden ända till cirka 10,000 fot över havet, och som bekant förekomma olika växtarter ofta i varieteter på olika höjder över havet. Klimatet växlar från den för kustlandskap utmärkande starka nederbörden till konditioner av torka eller halv förbrändhet uti de inre regionerna av dalen. 4 större grupper av träd kunna urskiljas, däribland gran av de värdefulla slaget lämplig för aeroplanvirke.

Djurlivet är rikt och omväxlande. Svartbjörnar gå stundom till och med omedelbart intill vägen och kunna lätt spåras i de djupa skogarna, brun- och grizzlybjörnar ströva omkring i de något mera avlägsna regionerna och bergsgetter kunna allt som oftast fällas av vana jägare.

De stolta havsörnarna breda ut sina vingar på flykt över vidderna; en gång lära 14 dylika fåglar hava räknats samtliga sittande på en och samma trädstubbe.

Havsfjorden med dess många förgreningar är djup innehållande fiskarter av skilda slag. Havsvalar gå stundom även in mot landet.

Detta är i korthet, vad den blivande, förmodligen statliga, Mackenzie park rymmer inom sina gränser. Utforskandet av densamma kommer att taga flera år i anspråk, men stora utsikter finnas för, att planerna på tillvaratagandet av dess många naturskatter komma att förverkligas, vilket ej endast skulle vara till nytta för Bella Coola-dalen utan för landet i sin helhet.

(Forts.)

Tvänne vyer från British Columbia.

En slutgiltig rapport om St. Lawrenceprojektet.

(Forts. fr. sid. 1.)

Samtidigt som canadensiska regeringen gått med på att låta canadensiska och amerikanska fackmän studera projektet i gemenskap, har den även utnämnt en rådgivande kommitté, vilken fått ungefär samma uppgift som Hoover-kommissionen hos oss. Detta betyder emellertid ingalunda, att det råder odelad begeistring för St. Lawrence-regleringen i vårt grannland. Speciellt de östra provinserna, med storstäderna Montreal och Quebec i spetsen, ställa sig avvisande. Vattenvägsregleringen — befarar man nämligen där — skulle äventyra deras position som österns förnämsta utförselstäder. Även utanför de nämnda distrikten räknar projektet åtskilliga motståndare, som intaga en nog så kylig hållning, till dess spörsmålet är ordnat med hänsyn till att leda vattnet från insjöarna genom Chicago River till Mississippi. Och de framkomma med samma argument som Michigan och Wisconsin, vilka stater tagit sin tillflykt till lagen för att hindra detta försök.

Saken är nu före i Förenta Staternas högsta domstol och kommer förmodligen att bli avgjord i höst. När den väl undanstökats, kommer detta att ytterligare bidraga till att främja arbetet för St. Lawrenceprojektet.

Från amerikansk sida har det också drivits hetsig propaganda mot planerna. Det är särskilt österns penningintressen, som stå bakom denna opposition, och från dessa kretsar framhäves de stora fördelar som skulle vinnas genom den s. k. "All-American"-routen, en kanal tvärs över staten New York, från mynningen av Owego River i Lake Ontario till New York City via Hudson River.

Under senaste kongressessionen framställdes förslag om att sätta i gång en undersökning av denna "All-American"-rout, vilket dock gick om intet, då de av representanthuset sanktionerade budgetanslagen för hamnar och floder icke räckte till ny behandling i december.

Sarpsborgs Papp- och Pappersindustris fabrikskomplex i Sarpsborgs, Norge, har nedbrunnit till grunden. Skadorna beräknas till en halv million kronor. Fabriken sysselsatte 50 arbetare.

Betala prenumerationen idag.

ANNONSER FRÅN CALGARY, ALBERTA.

J. J. WISE & CO.
132 8th Ave., East, Calgary, Alta.
Vi föra ett fullständigt lager av överrockar, kostymer, arbetskläder, skjortor, strumpor m. m. Billiga priser. Human behandling.
Kom och se vårt lager och Ni skall bli övertygad.

SKANDINAVER!
Vid besök i Edmonton, gå till Scandinavian News Store. Där finner Ni tidningar från de flesta platserna i Sverige, Norge och Danmark. Försäljer böcker och lexikon av alla slag. Gör ett besök. Adr. Scandinavian News Store, 10289—101 St., Edmonton. S. E. Krafft—F. Peterson, representanter för Svenska Amerikalinjen.

Alberta Farmland Till Salu.
Jag har väl uppodlat farmland från $10 till $50 per acre i alla delar av Alberta.
A. G. MALM,
130 9th Ave., West, Calgary, Alta.

Dr. JAMES ZIMMERMAN
TANDLÄKARE
Mottagningstid: 9 f. m.—5:30 e. m. eller genom överenskommelse.
810 Herald Bldg., Calgary.
Kontorstel.: M7272; Residenstel.: M6523.

Skandinaviska Böcker och Tidningar
i rikt urval finnas till salu hos
THE BOSTON HAT WORKS AND NEWS CO.,
109—8th Ave., W. Calgary.

INBROTTSTJUVEN I KISTAN

På en station i Dresden-Reick inlämnades häromdagen två stora packlårar, som förklarades innehålla bomull. Fraktsedeln innehöll en bestämmelse, att lårarna endast fingo öppnas av den som presenterade fraktsedelsdubletten. Denna bestämmelse väckte järnvägspersonalens nyfikenhet. Man misstänkte något fuffens och öppnade lårarna. I den ena fanns endast stenar, som voro inlagda i hyvelspån. I den andra däremot upptäckte man en man, som tycktes befinna sig i allra bästa kondition. Polisen tillkallades genast och anhöll mannen. Vid en närmare undersökning av packlåren fann man en komplett samling inbrottsverktyg. Packlårarna voro försedda med järnband, men så konstruerade, att de kunde öppnas inifrån med hjälp av ett par skruvar.

Vid förhöret meddelade tjuven, att han en gång lyckats med sin stöldexpedition från packlåren, när denna förvarades i ett godsmagasin. Även innehavaren av fraktsedelsdubletten anhölls, när han skulle hämta packlårarna.

Jugoslaviska regeringen har utfärdat förbud mot import av franska klädningar, siden, parfymer, kosmetiker och puder, under förklaring att damernas extravaganser bära skulden till landets ogynnsamma handelsbalans.

Betala prenumerationen idag.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon 24 165 Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon 21 834

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2009.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10607 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

ADVOKATER

Privat tel. 35 736; Kontor 24 963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School.
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone 21 613

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.